

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203505
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313203505.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa MUDr. O. Z., bytom D. Z. XX/XX, C., proti odporcovi Mesto Snina, o návrhu na obnovu konania s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Humenné zo dňa 20.01.2014 č.k. 11C 60/2013-23 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh na obnovu konania zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že medzi účastníkmi konania bolo vedené konanie o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru a to pod sp. zn. 10C 32/2004 OS Humenné. Navrhovateľ žiadal, aby sa súd zaoberal dôvodmi obnovy, a to že nebolo v konaní preukázané, o zrušení ktorého obvodu bývalý zamestnávateľ, právny predchodca odporcu NsP Z. žiadal a druhým dôvodom bolo vyriešenie otázky, či bol nadbytočný navrhovateľ alebo iný lekár MUDr. Z., pričom tretím dôvodom podľa navrhovateľa bolo to, že na začiatku privatizácie, kedy pracoval na Obvodnom zdravotnom stredisku v X. sám chcel tento obvod privatizovať, avšak bola mu zaslaná zamietavá odpoveď. Súd prvého stupňa zdôraznil, že mu nenáleží hodnotiť postup, či rozhodnutie súdu vyššieho stupňa. Zdôrazňuje, že konanie 10C 32/2004 bolo právoplatne skončené a dovolanie navrhovateľa Najvyšší súd SR odmietol. Pokiaľ ide o namietanú skutočnosť, že nebolo preukázané, o zrušení ktorého zdravotného obvodu právny predchodca odporcu žiadal, súd prvého stupňa poukázal na súhlas Ministerstva zdravotníctva SR z 24.10.2001 so zlúčením dvoch ambulancií praktického lekára pre dospelých prevádzkových NsP Z. s miestom výkonu v Obci X. do jednej a vyradením jednej ambulancie zo siete zdravotníckych zariadení. Z toho je zrejmé, že bol daný súhlas k vyradeniu jednej ambulancie praktického lekára pre dospelých a teda de facto došlo k jej zrušeniu. Podľa vtedy platnej úpravy, § 74 ods. 1 písm. b/ zákona č. 277/1994 Z.z., Ministerstvo zdravotníctva SR ako ústredný orgán štátnej správy na úseku zdravotníctva v rámci svojej pôsobnosti určuje sieť zdravotníckych zariadení. Zdravotnícke zariadenia sa môžu zriaďovať aj mimo siete zdravotníckych zariadení, ak získajú povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Súd v pôvodnom konaní sa teda vyporiadal so skutočnosťou, že v zmysle vtedy platnej právnej úpravy bol daný súhlas so zlúčením dvoch ambulancií praktického lekára do jednej a tým zároveň došlo k vyradeniu zo siete zdravotníckych zariadení SR štátnej ambulancie praktického lekára pre dospelých prevádzkovanou NsP Z. s miestom výkonu v Obci X. s úväzkom jedného lekárskeho miesta. Do kompetencie Ministerstva zdravotníctva patrilo určovať sieť zdravotníckych zariadení bez určenia, ktorý obvod má byť vyradený (ak ich je viac). V pôvodnom konaní bolo preukázané, že takýto súhlas, ktorý zákon vyžadoval, daný bol. Pokiaľ ide o zisťovanie toho, ktorý z lekárov sa stal nadbytočný, mal navrhovateľ dokazovanie v tomto smere žiadať už v pôvodnom konaní. Táto skutočnosť mu bola

známe už vtedy. Taktiež v pôvodnom konaní uvádzal, že pred skončením pracovného pomeru mu nebolo ponúknuté voľné pracovné miesto, hoci takéto miesto odporca mal. Aj tento dôvod súd hodnotí ako neopodstatnený, keďže v čase výpovede danej navrhovateľovi, iné voľné pracovné miesto nebolo. Napokon navrhovateľ poukazuje na to, že na začiatku privatizácie chcel aj on privatizovať Obvodné zdravotné stredisko X. I. a X. II., keďže tam pracoval, avšak dostal zamietavú odpoveď. Nejde o dôvod relevantný pre povolenie obnovy konania, keďže táto okolnosť nijakom nesúvisela s určením neplatnosti výpovede, ktorá mu bola daná. Tvrdenia navrhovateľa súd prvého stupňa nepovažoval za také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Súd prvého stupňa tiež zistil, že navrhovateľ tento návrh uplatnil po uplynutí 3 - mesačnej subjektívnej lehoty, nakoľko dôvody, ktoré v návrhu uvádza, mu boli známe už v čase podania návrhu. Uznesenie Najvyššieho súdu SR o odmietnutí dovolania nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 26.01.2012, pričom návrh na povolenie obnovy bol podaný až 25.03.2013, čo predstavuje 14 mesiacov po rozhodnutí o odmietnutí dovolania. Súd prvého stupňa predtým ešte vyzval navrhovateľa, aby označil skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh bol podaný včas, tieto však súdu neoznámil. Súd prvého stupňa preto návrh na obnovu konania zamietol, rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože takýto návrh nie je prípustný a zrejme aj oneskorený. O trovách konania účastníkov rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Trvá na podanom návrhu na obnovu konania a zdôrazňuje, že súd prvého stupňa sa nevyporiadal so základnou otázkou a to v tom zmysle, ktorý zdravotný obvod v X. bol zrušený. Okresný súd v Humennom poukazuje na to, že do právomoci primátora Mesta Z. patrilo i bez súhlasu mestského zastupiteľstva dočasne vymenovať do funkcie riaditeľa MUDr. M. H.. Je zaujímavé, že primátor Mesta Z. opakovane dočasne vymenoval MUDr. H. a ani raz ho do funkcie riaditeľa neschválilo mestské zastupiteľstvo. Na jednaní mestského zastupiteľstva v Z. navrhol primátor, aby MUDr. H. odvolal z funkcie riaditeľa NsP Z.. Túto požiadavku primátora zastupiteľstvo odmietlo s odôvodnením, že menovaný nebol menovaný do funkcie riaditeľa NsP Z. a ani to mestské zastupiteľstvo neschválilo. Po tomto sa MUDr. H. funkcie riaditeľa vzdal sám. Tvrdenie žalovanej organizácie, že nebolo voľné miesto pre jeho pracovné zaradenie neobstojí, nakoľko na internom oddelení pracovali lekári, ktorí boli na cirkulácii, pred materskou dovolenkou a týchto nemožno považovať za kmeňových zamestnancov interného oddelenia. Pri jeho špecializácii - rádiológ, internista, všeobecný lekár, len pri troške dobrej vôle by sa pracovné miesto našlo. V pôvodnom konaní navrhovateľ bol zastúpený advokátom, ktorý je spôsobilý na právne úkony. Keby tento štát bol právnym štátom a súdnictvo pracovalo tak ako má, situácia, keď proces trval 10 rokov, by nevznikla. Povinnosťou Okresného súdu v Humennom bolo dopátrať sa materiálnej pravdy. V zmysle týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a to podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie navrhovateľa dôvodné nie je.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania ak:

a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c/ bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d/ Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e/ je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f/ možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 228 ods. 3 O.s.p., návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Obnova konania v zmysle citovaných zákonných ustanovení je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu. Návrhom na obnovu konania možno napadnúť aj uznesenia, ktorými bol schválený zmier a platobný rozkaz, ako aj rozhodnutia vydané v konaní o dedičstve s výnimkou takých rozhodnutí, ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak (§ 231 O.s.p.).

Obnova konania je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p.

Nové dôkazy sú spôsobilým dôvodom obnovy konania vtedy, ak je nimi možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre účastníka, ktorý podáva návrh na obnovu konania, priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali, bez svojej viny nemohol použiť, napr. pretože o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil nesplnenie povinnosti tvrdenia, alebo dôkaznú povinnosť. Nemožnosťou použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len na možnosť označiť dôkaz, ale aj na nemožnosť ho predložiť účastníkom konania z dôvodu prekážok objektívneho charakteru.

Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdom. Tie skutočnosti, ktoré nastali až po tom, nemôžu byť spôsobilým dôvodom obnovy konania, nakoľko k nim nemohol súd v čase vyhlásenia rozhodnutia prihliadnuť. Za nové rozhodnutie sa považuje nielen rozhodnutie iného súdu alebo iného príslušného orgánu, ktoré bolo vydané v čase pôvodného konania a ktoré nemohol účastník bez svojej viny použiť, ale aj rozhodnutie, ktoré bolo vydané po skončení pôvodného konania. Môže ísť o prípad, keď súd vyriešiť určitú otázku ako predbežnú a po skončení pôvodného konania rozhodol o nej iný príslušný orgán odlišne alebo keď súd vychádzal z rozhodnutia iného orgánu (§ 135 ods. 1 O.s.p.), ktoré bolo neskôr zrušené a rovnaké skutkové okolnosti boli vyriešené inak než v rozhodnutí, z ktorého súd vychádzal.

V konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10C 32/2004 v spojení s konaním Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co 115/2010 sa navrhovateľ vo vzťahu k odporcovi domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, ktorú navrhovateľ prevzal 26.11.2003. Takto uplatnená žaloba zo strany navrhovateľa bola právoplatne zamietnutá k 19.08.2011 rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 18.05.2010 č.k. 10C 32/2004 - 222 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 30.06.2011 č.k. 8Co 115/2010 - 239. Súdny prvý aj druhý stupeň skonštatovali, že s ohľadom na vykonané dokazovanie, pri výpovede danej navrhovateľovi boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky predpokladané zákonom a preto jeho návrh bol zamietnutý. Dovolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30.06.2011 sp. zn. 8Co 115/2010 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 12.01.2012 č.k. 3Cdo 202/2011 - 252 odmietol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26.01.2012.

Navrhovateľ podaný návrh na obnovu spomínaného konania odôvodnil tým, že uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie v konaní OS Humenné sp. zn. 10C 32/2004, nie je zdôvodnené. Ďalej uvádzal, že v pôvodnom konaní nebolo preukázané, o zrušenie ktorého zdravotného obvodu NsP Z. žiadala a teda či mal byť zrušený zdravotný obvod X. I. alebo X. II. Napokon navrhovateľ

poukazoval na to, že v pôvodnom konaní sa súde nezaoberali tým, ktorý z lekárov sa stal pre NsP Z. nadbytočným a vyjadril, že zdravotný obvod X. mal záujem privatizovať on sám, avšak zo strany kompetentného orgánu mu bola zaslaná negatívna odpoveď.

Obsah spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 10C 32/2004 však potvrdzuje, že uvádzané skutočnosti zo strany navrhovateľa boli prezentované už v dobe pôvodného konania. Je zrejmé, že navrhovateľ v pôvodnom konaní argumentoval tým, že žalovaná organizácia nemala zrušiť obvodné stredisko X. II., resp. X. I., pretože v zmysle § 74 ods. 1 písm. b/ vtedy platného zákona č. 277/1994 Z.z. skôr než by tak urobila, musela a bola povinná požiadať o udelenie súhlasu k takémuto kroku Ministerstvo zdravotníctva SR na vyradenie konkrétnej ambulancie zo siete zdravotníckych zariadení. Zdôrazňoval, že v tejto súvislosti nebolo jasné, že ak sa zlúčia dva obvody do jedného, ktorý obvod vlastne zaniká a teda miesto ktorého z lekárov zaniká. Ako ďalší dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou navrhovateľ uvádzal, že táto výpoveď mu bola daná subjektom, ktorý k tomu nemal oprávnenie a taktiež tvrdil, že zo strany zamestnávateľa nebola splnená ponuková povinnosť inej vhodnej práce. Je teda zrejmé, že s touto argumentáciou navrhovateľa sa konajúce súde náležitým spôsobom vypořádali a o veci rozhodli v závislosti od vykonaného dokazovania.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o neopodstatnenosti uplatneného návrhu smerujúceho k obnove pôvodného konania OS Humenné sp. zn. 10C 32/2004.

Je nutné ďalej zdôrazniť, že navrhovateľ neoznačil a ani nepredložil dôkazy, skutočnosti, či rozhodnutia, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní s tým, že tieto by mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ako bolo vyššie spomínané, súd v pôvodnom konaní posudzoval namietanú platnosť výpovede danej právnym predchodcom odporu vo vzťahu k navrhovateľovi z dôvodov, ktoré uvádza navrhovateľ aj v návrhu na obnovu tohto konania. Samotná podľa navrhovateľa vecná nesprávnosť rozsudku, ktorého obnova konania sa navrhuje, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 83/99). Namietané nezdôvodnenie rozhodnutia Najvyšším súdom SR nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania a napokon správne sú závery súdu prvého stupňa aj pokiaľ ide o včasnosť podania tohto návrhu, keď je zrejmé, že uvádzané uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 202/2011 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 26.01.2012 a návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania bol doručený súdu prvého stupňa až 25.03.2013.

So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne postupom podľa § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi ako úspešnému účastníkovi tohto odvolacieho konania trovy nevznikli a navrhovateľ vzhľadom na výsledok konania nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.